Verhaal van Claudine Gumapos

Titel: **Filipijnse haring,**

Op een koude winderige herfstdag ontmoette ik de 32 jarige C. uit de Filipijnen. Ik haalde haar van het station in Maastricht af en reed met haar naar onze locatie in Eckelrade. Dit doen we met alle deelnemers, om zo de drempel om naar Zuid-Limburg te komen voor een intakegesprek zo klein mogelijk te maken. Onderweg in de auto kletste C. er al op los. Ze was ongeveer 6 jaar In Nederland. Eén van de miljoenen Filipino's die in het buitenland werken om zo een steentje bij te dragen bij het inkomen van de familie en betere toekomstmogelijkheden te creëren voor de kinderen. In de Filipijnen wordt deze arbeidsmigratie al decennialang door de overheid gepropageerd. De mannen zijn veelal in de zeevaart actief en de vrouwen die in de horeca te vinden zijn, zorgen voor een grote economische impuls. Zo Ook C., ze heeft in Amsterdam bij een hotel en in de schoonmaak gewerkt. Zij liet de zorg voor haar drie kinderen over aan haar moeder. Toen deze zich meldde met ernstige gezondheidsklachten, was het weer tijd om terug naar huis te gaan. Het IOM in Amsterdam gaf haar het advies om contact op te nemen met stichting WereldWijd om een afspraak te maken. Aldus geschiedde. C. had zich uitstekend voorbereid op het gesprek. Ze wist precies wat ze wou, namelijk een vissenkwekerij (fish farm) beginnen na haar terugkeer. Ze wist zelfs al welke vis ze wilde kweken, namelijk de bandeng oftewel de melkvis, die vooral in de Filipijnen populair is. "Dutch people eat haring, we eat bandeng", zo verduidelijkte ze mij. Veel terugkeerders naar de Filipijnen komen niet verder dan het starten van een buurtwinkeltje (een zogenaamde sari sari shop) of de aanschaf van een motortaxi. De concurrentie is echter enorm in deze sectoren, dus een nieuw idee kon ik alleen maar toejuichen.



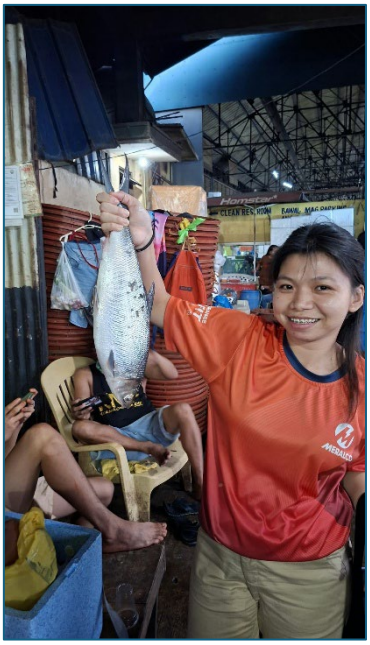
Wat kon het project WereldTools voor haar betekenen? Waar de meeste terugkeerders het volledige re-integratie budget in hun thuisland willen gebruiken, koos C. ervoor om een deel hiervan te investeren in een generator en een waterpomp van goede kwaliteit. Deze zijn ook in de Filipijnen te koop maar veelal van zeer slechte kwaliteit ("all Chinese rubbish" beaamde C.). Samen zochten wij op internet naar deze machines. Uiteindelijk heeft zij hier ruim € 600,- aan besteed. Hiernaast kon C. machines, gereedschappen en materialen uitzoeken uit ons WereldTools magazijn, dat gevuld is met tweedehands verzamelde en opgeknapte materialen door ons vrijwilligersteam. Alle spullen zijn een donatie aan de terugkeerder. C. verzamelde (elektrische en niet- elektrische) handgereedschappen voor onderhoud van boten, naaimachines, keukenmateriaal enzovoort. Alles werd uiteindelijk

verpakt in vijf dozen (zie foto) en, nadat C. begin januari teruggekeerd was naar de Filipijnen, op transport gezet naar Bin Maley, een kustplaats ongeveer 350 kilometer ten noorden van Manilla. Hiervoor schakelen we de hulp in van de transportorganisatie Phil4You die een door-to-door service levert naar elke uithoek van de Filipijnen. WereldWijd werkt al jaren samen met Phil4You, waardoor wij kunnen garanderen dat alle spullen die wij opsturen geleverd zullen worden aan het thuisadres zonder dat de migrant er een cent voor hoeft te betalen.



Dit aanbod kunnen we trouwens ook doen aan terugkeerders naar Ghana, Gambia, Senegal, Nigeria, Sierra Leone , Guinee, Indonesië, Noord Irak, Marokko en Suriname.

Drie maanden na haar terugkeer kreeg ik bericht van C. dat alle vijf dozen bij haar thuis zijn afgeleverd. Mijn whats app werd overspoeld met bedankjes. “This is amazijng, I never imagine that there was a organization like this”. In de tussentijd had ze niet stilgezeten en van het overgebleven re-integratie budget al een start gemaakt met de viskwekerij. Op de foto worden de aangekochte mini-melkvisjes (de Filipijnse haring…) uitgezet in de vijver. Weer drie maanden later nam ik weer contact op om na te gaan hoe het bedrijf van C. verging en te monitoren of WereldTools hier een rol in heeft gespeeld. Onderstaand een deel van haar reactie.



The Boxes from WorldTools help me a lot in a way that, most of the stuffs were very beneficial for us to start over. Not only for me but for the whole family.

World Tools provided other stuffs that is very resourceful not only for me but also from other member of the family. Which we are feeling grateful because most of the tools from the box helps us alot. Too expensive here in the Philippines, but with the help of WorldTools we got it without spending a single penny.

I spent the remaining in-kind budget by buying the fish feeds for my small fishpen business. Is it very useful and helpful especially the water pump and
generator bought by World Tools on my behalf.
Fishpen Business is going well. However, we keep monitoring because of the weather right now in the Philippines. Rainy season.
My experience with WorldTools were amazing, Thank you so much for everything Mr. Ed and WorldTools-team

Een geslaagd project mogen wij wel zeggen. Dit leert mij weer hoe belangrijk een goed en origineel idee is, om na terugkeer een geslaagd bedrijf te kunnen starten.

Ed Peters

Verhaal van Romayne Pablicio, Filipijnen

“The only men I want is Ramen”

Op een mooie zomerdag sta ik te wachten op het station in Maastricht om Romayne op te halen. Zij is die ochtend al vroeg vertrokken uit Amsterdam. R.is aangemeld door het IOM in Amsterdam. Zij kennen ons goed en denken dat R. en WereldTools een goede match kunnen zijn. R. heeft echter nog nooit van Maastricht gehoord, laat staan van Eckelrade. Ze vindt het een beetje eng om zover alleen te reizen. Geen nood, in dit soort zaken kunnen we altijd een beroep doen op Mary-Ann. Zij is een Filipijnse die al jarenlang woont, werkt en leeft in Amsterdam. Zij begeleidt regelmatig Filipino’s naar Maastricht die voor een intakegesprek bij ons langskomen. Zij is door deze bezoeken helemaal op de hoogte van de ins en outs van het project en bereid haar landgenoten voor op het gesprek.

R. is een 36-jarige Filipijnse vrouw die al 8 jaar in Nederland werkt en geld verdiend heeft in de horeca (in restaurants en hotels). Haar vader is ernstig ziek zegt zij. “It is time to go home”. Ze heeft voor haar terugkeer al contact gehad met enkele familieleden die, net als zij, teruggaan naar het ouderlijke nest. Zij willen hun krachten bundelen om samen een familiebedrijfje te beginnen. Maar wat? De meeste terugkeerders naar de Filipijnen denken aan de aanschaf van een trycicle (voor vervoer van goederen en /of mensen) of aan een winkeltje (een zgn. sari sari shop, een van-alles-en-nog-wat winkel). Alleen, zo kon ik met eigen ogen zien in de Filipijnen, hebben vele duizenden Filipijnen hetzelfde idee opgevat en sterft het van de brommertjes en mini-winkeltjes. De concurrentie is dus moordend. Een goed en ook uitvoerbaar idee is goud waard. R. en haar broer en zus hebben het idee van een kippenboerderij geopperd en ook een horecabedrijf zou een optie kunnen zijn.

Na een inleidend gesprekje over het project, laat ik haar ons WereldTools magazijn zien. Het project wordt pas echt duidelijk door het te laten zien. Hier kan ik rustig achteroverleunen. Mary-Ann neemt mijn werk over en legt precies uit hoe alles in zijn werk gaat. Vol ongeloof kijkt R. om zich heen naar de spullen die uitgestald staan voor onze deelnemers. “Go on, this is your chance” spoort Mary Ann haar aan, als ze met een vragende blik naar een blender wijst. Ter plekke belt ze haar broer en verteld over de plek waar ze zich nu bevindt. Ook Mary Ann krijgt de telefoon in haar handen geduwd en vertelt uitgebreid het verhaal achter WereldTools. “It is true what they are saying. It will all be delivered at your adress back home and they don’t charge you anything”. Ter plekke wordt toch gekozen voor de horeca; aangezien alle spullen een donatie aan R. is, bespaart hun dat veel geld.

Ik zet intussen een tafeltje voor haar klaar (doe ik ook eens wat) waar ze alle spullen neer kan zetten die ze uitgezocht heeft. Het begint met een aantal borden en bestek, maar nadat R. haar schroom heeft afgeworpen, onder goedkeurend toezicht van Mary Ann, groeit de verzameling materialen tot een bergje met allerlei keukenspullen en-

machines. Haar broer kijkt digitaal mee en vraagt of het mogelijk is om elektrisch handgereedschap erbij te doen. Zo wil hij de tafels en stoelen proberen zelf te maken of te repareren voor hun bedrijfje. “No problem” is Mary Ann mij voor en schiet in de lach als ik haar “my collegae” noem. Een goede naaimachine maakt de verzameling compleet. R. is zeer in haar nopjes; de “God bless you’s” en “thank you so much’s ” zijn niet van de lucht.

Nadat R. en “mijn collega” weer in de trein zitten naar Amsterdam, moet ik weer aan de slag om het door ons beloofde transport in goede banen te leiden. Ik heb vier grote dozen nodig om alle spullen goed in te pakken. Alle voorbereidingen worden getroffen en zodra ik weet dat R. vertrokken is, gaan alle dozen op reis naar de stad Wao in Mindanao, een eiland in het zuiden van de Filipijnen, ongeveer 1500 kilometer van Manilla. Een behoorlijke trip dus vanuit Eckelrade.



Het vergde enig geduld natuurlijk, maar na bijna precies drie maanden kreeg ik een blije app en een mooie foto van R. bij haar thuis met de dozen. Ze had alles in goede orde ontvangen. Van de in-kind ondersteuning waren ze al begonnen met de opzet van een noodle shop samen met een coffeeshop. De materialen kwamen als geroepen en zal hun beginnend bedrijfje een boost geven, zo verzekerde R. mij.

In het kader van de monitoring van onze terugkeerders heb ik een tijdje later een lijstje met vragen opgestuurd; hier onder haar reactie:

About the box. I used most of the items. Especially the kitchenmachines for our ramenshop, sewing machine and the carpentry tools. We are using it most of the time. It did help us a lot. We dont need to go to the tailoring shop for the school uniform of my niece's and nephews. Some of the tools my brother using it fixing broken machines and restore furniture for the shop.The in-kind assistance I used it to start the shop. I bought an soft Ice cream machine and many more. It is a big help for me to start over.

Food business is always challenging, the compition is super high.Every now and then there is a lot of pop up store near by. But I can say that I did it and it is a successful business.The assistance is super great and super useful. It did help me alot.Communicating in this organization is super easy, accommodating and everything goes smoothly.

Ook kreeg ik enkele video’s erbij. Ze waren recentelijk gestart met het familiebedrijf: een mooi ingerichte en gedecoreerde ramen-shop (noodles/bamisoep) met als naam Ramen Slurp en als slogan “The only men I want is Ramen”.

Een geslaagd project weer!